

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolimnie drukiem garmont. 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Prenumerata na Gazetę Lwowską od 1. Lipca do 30. Września 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	4 złr. w. a.
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	2 " "
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym	5 " "
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego)	3 " "

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).**

Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) za połowę ceny.

● **ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 25. czerwca. Zwycięstwo c. k. armii w bitwie pod Custozzą jest zupełne. Nieprzyjaciel cofnął się wczorajszego wieczora za rzekę Mincio.

Część nieurzędowa.

Lwów, 26. czerwca.

Pruskie wypowiedzenie wojny doręczone zostało w dwóch miejscach, mianowicie w *Oświęcimie*, i jak donosi „Gazeta wiedeńska“ z 22. b. m. także w *Weidenau* na Szląsku. Ale treść tego dokumentu nie była do tego dnia znaną jeszcze w Wiedniu.

Co się tyczy *wtargnięcia ochotników włoskich do Judykaryi*, jestto wypadek odnoszący się do artykułu 39. konkluzyjnego aktu wiedeńskiego. Artykuł ten opiewa: „Jeżeli terytorjum związkowe zostanie przez mocarstwo obce w nieprzyjacielski sposób naruszone, następuje natychmiast stan wojny i w takim razie przystąpić potrzeba bez zwłoki i bez względu na to, co dalej uchwali zgromadzenie związkowe, do użycia potrzebnych środków obrony.“ Rząd Króla Wiktora Emanuela zmusił przeto związek niemiecki bez poprzedniego zagrożenia wojną i bez formalnego wypowiedzenia wojny tym samym faktem do wojny.

„Wiener Abendpost“ ogłaszając manifest Króla pruskiego, łączy do niego następujące uwagi: Nikomu, kto śledził rozwój sprawy aż do wybuchnięcia wojny, nie potrzeba wyjaśnienia słów, wkładanych tu w usta Króla. Postawmy się na stanowisku większości pruskiego ludu, a wątpimy, czy wzmianka o organizacji wojskowej i sporze konstytucyjnym, który z nią się łączy, mógł wywrzeć wpływ szczególnie zagrzewający i zachęcający. Co się tyczy twierdzenia, że wewnętrzne spory zostały teraz na bok odsunięte, konstatujemy po prostu, że dzienniki ministerjalne występują teraz z gwałtowną polemiką przeciw partyi postępowej i niepatryotycznym usiłowaniam. To więc, co one nazywają niepatryotycznym usiłowaniem, musi istnieć bez zaprzeczenia.“

„Independance belge“ donosi z Hamburga pod du. 18. b. m. iż na rogach ulic porozlepiano plakaty żądające, ażeby wybory do parlamentu niemieckiego natychmiast zarządzane zostały. Król pruski proszony być ma o przyjęcie tytułu protektora Niemiec. Podając tę wiadomość z naszej strony dodać musimy, iż nie trudno odgadnąć, kto te plakaty porozlepiać kazał.

Pokazuje się teraz, iż p. Rouher dla tego zostawił bez odpowiedzi gwałtowną mowę Juliusza Favre przeciwko Meksykowi, iż z Meksyku właśnie świeżych wiadomości oczekiwano. Odpowiedź ta teraz przybyła i załatwiła trudności, jakie zachodziły między Cesarzem Maxymilianem a rządem francuzkim. Cesarz Maxymilian przyrzekł nie zrezygnować z tronu, natomiast kwestya wojsk francuzkich w Meksyku w ten sposób uregulowana została, iż z 20.000 wojska francuzkiego na teraz w Meksyku będącego, 5000 w jesieni bieżącego roku do Francji powróci, 15.000 zaś przez dwa lata jeszcze w Meksyku pozostanie. Cesarz Napoleon zapewnił najuroczyściej Cesarza Maxymiliana, iż w żadnym przypadku tych 15.000 wojska przed dwoma laty z Meksyku nie wycofinie. Prócz tego Francya obowiązała się wypłacić wojsku meksykańskiemu żołd zaległy i bieżący, za inne zaś zobowiązania skarbu meksykańskiego Francya żadnej nie daje rękojmi. Dla pokrycia pretensyi Francji, obecnych i przyszłych, wszystkie dochody z cel oddane zostały pod zarządek francuzki.

„La France“ streszcza w sposób następujący postawę Francji w obec wojny: „W nic się nie wdawać, wszystko przewidywać, wojnę powstrzymać, jeżeli to uczynić zdołamy, wszystko wy-czerpać zanim sami wojnę prowadzić mamy, gdybyśmy jednak zmu-

szeni byli do prowadzenia wojny, wytoczyć ją jedynie dla Francji, dla jej honoru, dla uprawnionego jej wpływu, dla rozwoju jej wielkości; oto co kraj od Cesarza oczekuje.

„Presse“ donosi z najlepszego źródła, iż gabinet petersburgski w odpowiedzi na udzielony mu do wiadomości list Cesarza Napoleona oświadczył, iż postawa Rosji zupełnie jest ta sama co postawa Francji, że Rosya zachowywać też będzie baczna neutralność i jak tylko Francya zmuszona będzie do wystąpienia z neutralności, Rosya w takim razie zdanie swoje wypowie.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 24. czerwca. (*Adres lojalności duchowieństwa grecko katolickiego.*) We czwartek d. 21. czerwca b. r. Jego Excelencya Najprzewielebniejszy metropolita Arcybiskup Spirydion *Litwinowicz* z asystencyą lwowskiej kapituły metropolitalnej, i reprezentacyi kapituły przemyskiej, złożył na ręce Jego Excelencyi Barona Paumgarttana namiestnika Galicyi następujący adres do Jego c. k. Apost. Mości:

Wasza c. k. Apostolska Mości!

Najmilsiejszy Cesarzu i Panie!

Ogłoszony właśnie manifest, w którym Wasza Cesarska Mość zapowiadasz niepodobną do uniknienia walkę o najwyższe dobro, o honor, bezpieczeństwo i integralność państwa, podsyca do najwyższej potęgi ten czysty, patryotyczny zapal, o którym Wasza Cesarska Mość w tym pamiętnym manifestie raczyłeś wspomnieć tak łaskawie, wyświadczać przez to wszystkim swoim wiernym ludom nieprzemijający zaszczyt i niewypowiedziane szczęście.

W szlachetnem współzawodnictwie, które tylko w wielkiej rodzinie ludów Austrii miejsce mieć może, aby Najukochańszego Monarchę otoczyć całą siłą męskiej wierności i dziecięcego przywiązania, ludność ruska tego kraju, przypomina w żywej pamięci przechowywane najdroższe tradycje swoich przodków, według których Rusini w obec wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych nieprzyjaciół ojczyzny zawsze i wszędzie pod wstawionymi sztandarami Austrii walczyli wytrwale i wiernie póki nie polegli albo nie zwyciężyli, a jej synowie którzy dziś są tak szczęśliwi, że mogą walczyć w szeregach walecznego wojska Waszej Cesarskiej Mości, ponawiają najświętszą przysięgę, być godnymi swoich przodków, których waleczność i wierność na stu polach bitw tego i przeszłego stulecia pod cesarskim orłem dwugłowym próbę ognia przebyły.

Tak jak wybrani synowie tego plemienia są gotowi, wierność swoją i przywiązanie do uświęconej osoby Waszej ces. Mości i dla całej ukochanej ojczyzny, krwią swoją stwierdzić: tak i cały lud ruski we wszystkich swoich warstwach przejęty jest pragnieniem, ostatnie mienie swoje i krew złożyć na ołtarzu ojczyzny, i współubiegać się z bratnimi ludami Austrii w nieograniczonej gotowości do ofiar, aby w najświetniejszy sposób urzeczywistnić wzniosłe słowa Waszej cesarskiej Mości, że „Wasza cesarska Mość przystępujesz do walki w poczuciu potęgi spoczywającej w wielkiem państwie, gdzie Panujący i naród tylko jedną myślą, sprawiedliwego prawa Austrii są przejęci, ze świeżą, pełną odwagą, spoglądając na wierno swoje ludy, które jednomyślnie, śmiało i do ofiar gotowe, zwracają się ku swemu monarszemu.“

Z najgłębszym uszanowaniem podpisani duchowni ojcowie i przewodnicy ludu ruskiego na drodze zbawienia, tego ludu, który oddawna pobożność i ufność w Bogu liczy pomiędzy najpotężniejszych duchów opiekuńczych swego istnienia, poczytują sobie za najwyższe szczęście, ten serdeczny objaw niezachwianego wiernego przywiązania do Waszej cesarskiej Mości i do całego najwyższego domu cesarskiego, w imieniu swoim i całego ludu jemu powierzono, złożyć u stopni tronu Waszej Cesarskiej Mości z najuro-

czystszym zapewnieniem, że od dnia dzisiejszego nie przestaniemy błagać o pomoc Pana Zastępów, dopóki broń Waszej Cesarskiej Mości nie będzie pobłogosławiona zwycięstwem, dopóki nieprzyjaciele ojczyzny nie będą odparci a błogosławieństwa pokoju nie będą nam wrócone.

Lwów, 18. czerwca 1866.

(Następują podpisy obudwu najwyższych pasterzy ruskich i kanoników.)

Lwów, 25. czerwca. (Nabożeństwo błagalne.) Dnia wczorajszego, t. j. w niedzielę 24go b. m. odbyło się w gr. kat. miejskim kościele parafialnym uroczyste nabożeństwo dla wybłagania u Pana Zastępów opieki i pomocy dla Jego c. k. Apostolskiej Mości i dla całej ojczyzny austriackiej w teraźniejszej wojnie. Nabożeństwo to celebrował Jego Excelencya najprzewielebniejszy ksiądz Metropolita *Spirydyon Litwinowicz* przy asystencji kapituły metropolitalnej. Przytem odczytany został z ambony manifest cesarski ze stosowną przemową. Jego Excel. Namiestnika reprezentował przytem pan prezydent Mosch. Dnia 1. lipca r. b., to jest w najbliższą niedzielę, odbędzie się uroczysta procesja z kościoła św. Parascywy na przedmieściu Żółkiewskiem do cerkwi na Hołosku, w której będą uczestniczyć Jego Excel. ks. Metropolita, kapituła metropolitalna i wszystkie tak lwowskie jak i sąsiednie gr. kat. parafie. Podobne nabożeństwa są zarządzone w całej gr. kat. archidiecezyi metropolitalnej.

Lwów, 25. czerwca. (Patriotyczne manifestacje.) W sobotę dnia 23go b. m. odbyło się tu w wielkiej synagodze przedmiejskiej uroczyste nabożeństwo z kazaniem i modłami o zwycięstwo c. k. armii. W niedzielę dnia 24go b. m. odprawiono również w wielkiej synagodze miejskiej podobne nabożeństwo ze spiewem choralnym, kazaniem i modlitwą, ułożoną umyślnie na ten cel przez kaznodzieję p. Löwensteina. We czwartek dnia 28go b. m. o 6tej godzinie wieczorem odbędzie się w świątyni izraelskiej podobne nabożeństwo. Także zarządził tutejszy kahał izraelski, ażeby przez cały czas wojny odprawiano we wszystkich synagogach w dniu Sabatu i święta modły o pomyślność dla oręża austriackiego. Ukonstytuowany już tu izraelski patriotyczny centralny komitet pomocy rozpoczął w zeszłym tygodniu we Lwowie zbieranie ofiar na cele patriotyczne, i składki te postępują pomyślnie. Na prowincyi utworzyło się już kilka komitetów filialnych, które zniosły się z rzezonym komitetem centralnym.

KRONIKA.

Lista I. darów złożonych w przydyum magistratu dla rannych c. k. armii:

Złożyli: Pan Jan Borkowski 20 zł., i 4 sztuk bielizny dla pierwszych rannych c. k. pułku br. Bartini, p. Józef Weiss 160 funtów szarpi, p. Dr. Tytus Lewakowski 5 funtów i 29 lutów szarpi, p. Julia Schie 1 funt i 26 lutów szarpi, Zakład kalek Ś. Łazarza bandaże i szarpie w wadze 56½ funtów, N. N. bandaże i szarpie, p. Franciszka Hauptmann 12 kompres i 17 bandaży, p. Julia Winiarz 12 funtów szarpi, p. Dornbach 22 lutów szarpi, przez urząd landwójtowski dzielnicy miasta zebrano 3 funty szarpi, 54 sztuk bandaży i płótna na kompresy w wadze 27½ funtów, K. E. 30 łokci płótna na bandaże, przez urząd landwójtowski dzielnicy trzeciej zebrano zużywaną bieliznę dla sporządzenia kompres i szarpi w wadze 21 funtów, p. Franciszka Wichitil 1 funt i 9 lutów szarpi, p. Adolf Silbermann 8½ lutów szarpi, Dyrekcyja domu ubogich 103 funtów szarpi.

(Ciągnięcie losów z fundacyi s. p. Łukiewicza, Czarkowskiej i Ponińskiego) ku wyposażeniu osierociałych ubogich dziewcząt, odbyło się jak corocznie dnia 24. b. m. w kościółku Ś. Zofii po uroczystym nabożeństwie.

Los Łukiewicza wygrający posag w kwocie 4028 zł. w. a. wyciągnęła Aue Marciana Teodora urodzona we Lwowie dnia 9. listopada 1856, zostaje w zakładzie sióstr miłosierdzia.

Los Czarkowskiej w kwocie 111 zł. 76 c. w. a. wygrała Jost Elżbieta urodzona we Lwowie dnia 2. lipca 1848 z zakładu sióstr miłosierdzia.

Los Ponińskiego na 300 zł. w. a. wygrała Szablan Irena urodzona we Lwowie dnia 11. stycznia 1837 zostaje w zakładzie sióstr miłosierdzia.

Dwa losy Ponińskiego po 600 zł. w. a. wygrały: 1) Wyroba Eugenia urodzona 1. stycznia 1854, i 2) Bratru Julia urodzona 5. maja 1856.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające: Dnia 25. b. m. Kurny Józef i spółnicy, rabunek; Gelles Jossel oszustwo i lichwa; Zyhan Hnat i Iwan ciężkie obrażenie ciała; Jasinkowska Kasia, kradzież; Pociurko Michał ciężkie obrażenie ciała; Palaszowany Hryńko, kradzież. Dnia 26. b. m. Lancucki Wincenty, przestępstwo przeciw §. 335; Pachla Maciej i spółnicy, udzielanie pomocy w czynach karygodnych, Berstein Abraham, lichwa; Rapaport Sara i spółnicy lichwa, Klimko Paweł i spółnicy, kradzież. Dnia 27. b. m. Federowicz Iwan i spółnicy, kradzież. Dnia 28. b. m. Jakubowski Tomasz, kradzież, Stahlhammer Mojżesz, przestępstwo przeciw §. 335 k. k. pp. Juliusz Starkel i Karol Wild, przestępstwo prasowe; Piotr Cwik, ciężkie obrażenie ciała. Dnia 30. b. m. pp. Juliusz Starkel i Karol Wild, przestępstwo prasowe; Gracyar Krzyszkowski, oszustwo.

(Rabunek.) Dnia 15. b. m. Iwan Myronka z Karapeczijowa na Bukowinie, 19 lat liczący, szedł do Sniatyna na zarobek. Miał przy sobie 40 c., co dostrzegłszy jakiś nieznajomy, gdy Myronko chleb kupował, przybliżył się do niego, i wybadawszy, nastęrczył mu robotę u pewnego ormianina, do którego nawet miał go zaprowadzić. Gdy wyszli w pole za kolonią Augustdorf, schwylił go za gardło, powalił na ziemię zatkał mu usta ziemią, i nożem tak mocno ugodził go w szyję, że nóż złamał się i połowa ostrza została w ranie. Na-

stępnie motyką, którą Myronka miał przy sobie uderzył go kilka razy w głowę, i gdy napadnięty udał nieżywego, zabrał mu jego pieniądze, tudzież motykę wartości 15 c. i umknął. Myronka znajduje się obecnie w szpitalu śniatynskim. Sledztwo jest w toku. Nieznajomy zdawał się być także wyrobnikiem; prawdopodobnie głód i nędza popełniły go do zbrodni

Z północnego teatru wojny.

„Wiener Abendpost“ ogłasza następujący rozkaz do armii fzm. Benedeka z dnia 17. czerwca 1866:

„Główna kwatera Olomuniec dnia 17. czerwca 1866.

Najjaśn. Pan oznajmia manifestem z dnia dzisiejszego swoim wiernym ludom, że wszelkie usiłowania ku utrzymaniu pokoju były bezskuteczne, że jest zmuszony dobyć oręża w obronie niezawisłości i potęgi Austrii i swoich szlachetnych sprzymierzeńców związkowych.

Niepewność, która nas dręczyła, jest zatem usunięta, nasze serca żołnierskie mogą być silniej, do broni wzywa nas najmiłszy nasz wódz, i z ufnością w Boga idziemy teraz w bój słuszny i święty.

Śmiało więc, żołnierze! — nasze najwznioślejsze zadanie rozpoczyna się.

Z radośnem poświęceniem i pospiechem zebraliście się — z dala i z bliska — tak Niemiec jak i Węgier, Sławianin i Włoch — pod sztandary Cesarza; są one nanowo rozwinięte do walki za Jego słusne prawo, za Austrii najświętsze interesa, za najwyższe dobra naszej Ojczyzny: — a Wy będziecie nieść te sztandary we wszystkich okolicznościach wysoko i zaszczytnie. Z pomocą Boga poniesiecie je do zwycięstwa. Do broni więc! Jaki jest stosunek Wasz ze mną, żołnierze! co ja czuję dla Was, czego od Was żadam i oczekuję, o tem wiecie już; niech tedy każdy dokłada wszelkich sił swoich, ażebyśmy najwyższe zaufanie naszego ciężko doświadczonego, wielce ukochanego Cesarza i Pana radośną odwagą i pogardą śmierci usprawiedliwili, ażeby mógł wkrótce z radością zawołać: „Dzielnieście się trzymali, jak przystało synom Austrii, Ojczyzna chlubi się Wami, Cesarz jest zadowolony z Was!“

Benedek, fzm.

Do tego rozkazu dziennego załącza „Wiener Abendpost“ następujące uwagi:

„Taka jest dosłowna treść rozkazu do armii, którą dzienniki pruskie w bezprzykładny i zaprawę niesłychany sposób zfałszowały. Moralny charakter całego postępowania władców pruskich i usłużnej dla nich pracy dziennej przebija się także i w tym postępku, który dziś mamy sposobność napiętnować. Takimi bezczelnościami — nie znajdujemy łagodniejszego wyrazu na czyny burzające każdego uczciwego człowieka — mogła poszczycić się dotąd tylko strategia Piemontu. Nie potrzeba też było od ostatnich kilku tygodni żadnego nowego dowodu na to, że Prusy ożywiłe są godną nagrody ambicyą, by nie tylko sprostać w tem swemu zacięciu sprzymierzeńcowi, ale nawet przewyższyć go ile możności. I są one na najlepszej drodze. Jeżeli można było ośmielić się do tego stopnia, by całej „ludności inteligencyi“ podać takie piśmidło, jak ów fałszyfikat, jako rozkaz do armii wodza, który stoi na czele armii cesarskiej, i przeto przemawia do niej z rozkazu najwyższego wodza, — jakież wyobrażenie, pytamy się, można mieć wtedy w obozie przeciwnym o godności i uroczystym charakterze takiego dokumentu? Jaki duch musi ożywiać armię, która chętnie nawet przeciwnikowi, z którym ma się zmierzyć w uczciwej walce, może przypisywać takie manifestacje! Żywimy najsilniejsze przekonanie, że uczucie wzgardy, jakie wywołuje podobne postępowanie, musi podzielać każdy uczciwie myślący.“

Prócz tego rozkazu wydał jeszcze fzm. Benedek następujący drugi rozkaz dzienny z powodu przybycia armii saskiej do Czech:

Otrzymane dziś wieczorne dzienniki wiedeńskie z 22go b. m. przyniosły następujące doniesienia telegraficzne z północnego teatru wojny, które dla utrzymania toku wypadków tu podajemy:

Nesterschitz (w Czechach nad Elbą, w południowo-zachodniej stronie od *Bodenbach*, milę od *Osieku*), 22go czerwca: Prusacy nadsiedli wczoraj od *Bodenbach*, ale wstrzymały ich w pochodzie mocne zapory i zniszczenia gościńców. Myny pod *Morärdem* zostały wysadzone w powietrze, most *Isenachowy* pod *Bodenbach* i *Teschen* jest przerwany. Po południu do godziny 5tej nie wkroczył jeszcze nieprzyjaciel do *Bodenbachu*. Olbrzymie zasieki mogą wstrzymać go do 12 godzin. Twierdzę *Königsstein* w Saxonii obszedł nieprzyjaciel. — Wczoraj o godzinie 3ciej po południu obsadził nieprzyjaciel budynek celny w *Schandau*, ale nie znalazł nic w kasie austriackiej. (*Schandau* znajduje się na terytorium saskiem). Wieczorem widziano Prusaków pod *Herrnkretschem* (czeską wsią na prawym brzegu Elby na północ od *Bodenbachu*) przy samej granicy czesko-saskiej. Dziś rozeszła się pogłoska, że Prusacy ciągną z *Drezna* ku *Löbau*.

Frankfurt, 21go czerwca. Wiadomość, że zgromadzenie związkowe ma być na czas wojny zawieszona i zastąpiona pełnomocnikami wojskowymi, została urzędownie zaprzeczona. — Koburgski batalion pod dowództwem księcia Ernesta w uniformie pruskiego kirysyera wkroczył wczoraj do Gety. — Armia hanowerska, skoncentrowana na południowej kończynie Hanoweru, stara się połączyć z armią związkową, i przygotowana jest z odwagą na opór. Dalsze wiadomości donoszą, że armia hanowerska wyruszyła już do *Eisenach*, ażeby się przerznąć przez kolony pruskie. Prusacy utworzyli w Hanowerze ministerstwo z Hanoweranów.

„Główna kwatera Olomuniec, 19. czerwca 1866.

Korpus armii Jego Mości Króla Jana Saskiego stoi na ziemi austriackiej, i ja witam niniejszem z uszanowaniem dostojnego Następcę tronu saskiego Księcia Alberta, rycerskiego wodza tego korpusu i przesyłam tak Jemu, jak i wszystkim dzielnym wojownikom, którzy zostają pod Jego rozkazami, najserdeczniejsze pozdrowienie.

Z wiernością i poświęceniem dla Króla i Ojczyzny opuścił ten korpus armii dobrowolnie swój kraj rodzinny bez dobytej oręża by spólnie z nami bronić praw i niepodległości Saxonii i Niemiec; poniosł on dla świętego uczucia swego obowiązku ciężką i bolesną ofiarę, ale z prawdziwą dumą może on spoglądać na swoje sztandary; podwójny opromienia je blask wierności i honoru; radośnie wita je Cesarz, lud i armia Austrii. Bądźcie więc pozdrowieni, waleczni towarzysze broni w obozie cesarskim? — Już zbliżają się także inni wierni sprzymierzeńcy i towarzysze broni, i będziemy tedy wszyscy jak bracia iść razem także do boju i na śmierć współzawodnicząc w ufności w Bogu, wytrwałości i poświęceniu, w odwadze i waleczności, ożywieni tem chlubnym przekonaniem, że zjednoczonymi siłami naszymi odniesiemy i musimy odnieść zwycięstwo dla naszej słusznej i świętej sprawy, tak nam Boże dopomóż!

Benedek Fzm. m. p.“

Z Bodenbach donoszą pod dniem 21go czerwca, że Prusacy zmusili mieszkańców miasta Pirny, pod zagrożeniem bombardowania miasta, do przeciagnienia statków nad Elbą będących na brzeg tamtejszy. Poczem Prusacy ustawili most łyżwowy na Elbie, rekwirowali wszędzie wozy i konie w wielkich masach i robili przygotowania do wysłania znacznego korpusu ku Czechom, Bodenbach zdaje się zagrożony.

W Weihe i w Marzdorf wysadzono miny, zabito tunele i drogę żelazną na długą przestrzeń zniszczono.

O godzinie 12ej w nocy przybyło wiele osób uciekających z Pirny, które donoszą, iż Prusacy zaraz po zajęciu Pirny rozciągnęli kordon i rozpoczęli asenterunek.

Z Reichenbergu donoszą pod dniem 21. b. m., iż pół szwadronu ułanów pruskich przybyli do Warnsdorfu i przeciągali przez miasteczko w oddziałach po trzech ludzi.

Bawarska główna kwatera przeniesiona została dnia 20. b. m. do Bambergu.

Z południowego teatru wojny.

Wypowiedzenie wojny ze strony włoskiej nastąpiło pismem przez generała Lamarmorę do Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Albrechta wystosowanem. Pismo to opiewa:

Główna kwatera Cremona, 20. czerwca 1866 r.

Cesarstwo austriackie jest od wieków najważniejszą przyczyną podziału, niewoli, moralnych i materyalnych szkód Włoch. Dziś naród jest ukonstytuowany; Austria go zapoznaje, uciskając ciągle jedną z najszlachetniejszych prowincyj naszych, zamieniając ją w wielki obóz, byt nasz zagrażający. Rady mocarstw były bezskuteczne. Było nie do uniknienia, iż Włochy i Austria przy pierwszym zawikłaniu europejskiem staną naprzeciw sobie. Odrzucone propozycje i układy dowodzą nieprzyjacielskie zamiary Austrii. Włochy całe powstały, i dlatego Król, stróż i obrońca ziemi włoskiej, Austrii wojnę wypowiada. Kroki nieprzyjacielskie rozpoczną się za trzy dni, wyjąwszy gdyby termin ten przyjęty nie został, w którym to razie generał Lamarmora Arcyksięcia uprasza, ażeby go o tem zawiadomić raczył.

Z południowego teatru wojny donosi „Monitor“ wieczorny z 21go b. m., że Cialdini przeniósł główną kwaterę swoją z Bononii do Ferrary.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 25. czerwca godz. 11½ w południe. Doniesienia z Czech z dnia dzisiejszego mówią: Kamieniec (Böhmisches Kamnitz) i Reichenberg obsadzone przez Prusaków; w Lipie (Böhmisches Leipa) i Schluckenau Prusacy wybrali kontrybucje. Königstein obsadzony. Obsadzenie gór na granicy czeskiej zamierzone.

Paryż, 25. czerwca. Telegram „Czasu“ donosi: „Monitor“ dzisiejszy mówi: Armia hanowerska dostała się do księstwa Saxen-Meiningen, uszedłszy przed różnymi korpusami pruskimi, które ją chciały zamknąć.

Przeciwnie zaś przynosi „Gaz. Narod.“ następujący telegram:

Wiedeń, d. 25. czerwca g. 6. m. 30. po południu. Wojsko hanowerskie, otoczone przez Prusaków, złożyło broń pod Langensalza. Armia pruska zajęła Reichenberg z północnym cyplem Czech. Spodziewają się bitwy.

Praga, 22. czerwca godz. 9 min. 15. wieczorem. Zittau jest zamknięte przez wojska nieprzyjacielskie. O godz. 10 z rana masy nieprzyjacielskie wyruszyły ku granicy pod Raupenberg, przekroczyło ją stu ludzi. Naczelnik powiatu Heinspach oddał się do Nixdorf. O godz. 8 z rana nieprzyjaciel napadł na Schluckenau i obsadził wszystkie wyście. Naczelnik powiatu oddał się do Ehrenbergu. Według doniesienia naczelnika powiatu Warnsdorf, nieprzyjaciel obsadził także Rumburg, urząd powiatowy i telegraficzny oddaliły się ztamtąd.

Praga, 22. czerwca. Następcę tronu saskiego przybył dziś w południe.

Praga, 23. czerwca. Podróżni z Drezna, zapewniają, że Prusacy zostawiają w Dreźnie bardzo małą załogę i udają się ztamtąd na Szląsk.

Reichenberg, 23. czerwca. Wczoraj o godz. 9 przedpołudniem 7000 Prusaków obsadziło Nixdorf.

Reichenberg, 23. czerwca. Na granicy pod Hermsdorf stoi 2000 Prusaków z zamiarem wkroczenia do Friedlandu. Potwierdza się także wkroczenie do Weigelsdorf.

Świadkowie naczyni donoszą, że widzieli wczoraj od godz. 9. do wpół do 1. około 36.000 Prusaków z 21 działami w pochodzie przez Herrnhut ku Zittau. Prusacy opuścili Rumburg i obsadzili granicę pod Grottau.

Frankfurt, 23. czerwca. Wczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie sejmu związkowego. Poseł Elektoratu heskiego udzielił wiadomość, że Prusacy obsadzili Kassel, Elektora trzymają w niewoli, i nie pozwalają mu znosić się z ministrami. Zgromadzenie związkowe uchwaliło skonstatować gwałt na Księciu związkowym, i skutki tego gwałtu odwrócić od elektora, jego kraju i całego związku. Dalej uchwalono oddać wojska elektorstwa heskiego pod dowództwo księcia Alexandra heskiego. Poseł XVI. kuryi oznajmił, że Prusy wypowiedziały wojnę księstwu Reuss linii starszej, i wkroczenie wojsk pruskich jest bliskie; poseł uprasza o pomoc związkową.

Prezydium referuje na podstawie uchwały związku z dn. 18. czerwca, wzywającej wszystkie rządy związkowe, aby udzieliły pomoc. Zgromadzenie związkowe na to przystało.

Dzisiaj zatknięto na pałacu związkowym trójbarwną chorągiew niemiecką.

Frankfurt, 22. czerwca. Wojska hanowerskie ciągną dalej na południe. — Wczoraj przechodziło wiele wojsk związkowych przez miasto w kierunku północnym. Dla przyspieszenia środków wojskowych odbywa związkowa komisya wojskowa codziennie dwa posiedzenia. Książę badeński Wilhelm udał się do głównej kwatery ósmego korpusu armii. — Pod Kreiensen odparli pionierzy bawarscy forpoczty pruskie. — Prusacy obsadzili w 5000 piechoty i 800 konnicy Kassel pociągnęli ku Wilhelmshöhe, gdzie bawi Elektor. Prusacy obchodzą się z nim jak z jeńcem wojennym i wzhroniono mu wszelkiej komunikacji na zewnątrz.

Florenca, 22. czerwca (wieczorem). Projekt ustawy względem udzielenia rządowi władzy nadzwyczajnej wniesiony wczoraj przez Scialoję, przyjęto dziś 153 głosami przeciw 32.

Prezydent izby oświadczył, że dzisiejsze posiedzenie będzie prawdopodobnie ostatniem.

Paryż, 23. czerwca. W piątek dnia 22. b. m. o godz. 6tej z rana zbuntowały się w Madrycie dwa bataliony artylerji z 24 działami. Karabiny parku przeznaczone dla służby furgonowej rozdano między lud, który na kilku ulicach wznosił barykady. Inne oddziały garnizonu uderzyły odważnie na powstańców, odebrały im działa baguetem, i opanowały koszary St. Gil gdzie się buntownicy schronili. O godz. 6 wieczorem wszystkie barykady były już zburzone i pokój w mieście przywrócony. Wojska które się nie zbuntowały, pojmały 60 ludzi, którzy będą oddani pod sąd. Zresztą na całym półwyspie iberyjskim nigdzie nie był spokój zakłócony.

Paryż, 22. czerwca (wieczorem). „Memorial diplomatique“ dowiadamuje się, że poseł francuzki przy związku niemieckim otrzymał polecenie utrzymywać nadal stosunki urzędowe z sejmem związkowym. Reprezentanci Francji przy dworach niemieckich wypartych przez Prusy otrzymali podobnie polecenie towarzyszyć Książętom, przy których są uwierzytelnieni.

„Memorial“ spodziewa się pomyślnego załatwienia sprawy między Portą a rządem Księstw Naddunajskich.

Paryż, 22. czerwca (w nocy). „Patrie“ pisze, że posłowie francuzcy w Frankfurcie, Kasselu, Hanowerze i Dreźnie otrzymali polecenie pozostać na swoich stanowiskach i zachowywać neutralność.

„La Presse“ donosi, że Wielka Księżna rosyjska Marya, która miała przepędzić część lata w okolicy Paryża, otrzymała polecenie powrócić do Rosji.

„Monitor“ wieczorny zawiera następującą notę: Pewne osoby usiłują zachwiać kredyt publiczny już przez rozszerzanie fałszywych wiadomości o wypadkach wojennych, już przez bezzasadne pogłoski o mającej nastąpić likwidacji stowarzyszeń przemysłowych i banku ruchomego. Pogłoski te rozszerzają niektóre dzienniki. Rząd nie zaniedba ścigać tych, co tworzą te fałszywe wiadomości.

W przeglądzie swoim pisze Monitor wieczorny: Korpus pruski idący z Saxonii przeznaczony połączyć się z wojskami koburgskimi, zostającymi pod dowództwem księcia koburgskiego, przeciał drogę armii hanowerskiej, która przybyła do Eisenach, dążąc do Bawaryi.

London, 22. czerwca. Mówią, że Królowa pozwoliła hr. Russellowi rozwiązać parlament. Czy tenże zrobi użytek z tego pozwolenia nie wiadomo dotąd. Królowa ma przybyć we wtorek.

Bukareszt, 22. czerwca. Proklamacya Księcia Hohenzollern wzywa ochotników, ażeby wstępywali do armii, gdyż wkrótce potrzeba będzie bronić ojczyzny. Każdy otrzyma żywność i miesięcznie dwa dukaty żołdu z góry.

Tryest, 22. czerwca. Amerykańska korweta „Ticosederoga“, która zawinęła tu wczoraj nie widziała w drodze z Messynu do

Tryestu żadnego włoskiego okrętu wojennego. — Z Konstantynopola donoszą pod dniem 16. b. m.: Armia dunajska będzie wzmocniona ośmioma batalionami wojsk egipskich, dwoma batalionami Zuawów, i pięcioma batalionami gwardyi sułtańskiej. Fregata „Nezrel Azis“ odpłynęła z 1700 ludźmi ze Smyrny do Kandyi. Chrześcijańscy mieszkańcy Kandyi doręczyli reprezentantom zagranicznym protest przeciw postępowaniu gubernatora. — Z Aten donoszą pod dniem 16. b. m., że ministerstwo Rufos podało się do dymisji.

Alexandrya, 21. czerwca. Wicekról przybył tu wczoraj z Konstantynopola.

Nowy York, 9. czerwca. Korpus Fenyan w sile około 3000 ludzi pod dowództwem generała Espal Fermont, przekroczył granicę Kanady, i miał pobić korpus jazdy angielskiej. Pomimo tego Fenianie nie mają odwagi postępować dalej i chcą owszem powrócić.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. czerwca.

Hotel europejski: PP. Czajkowski Adolf i Hipolit, z Bóbrki. — Papara Henr., z Zubowmostów. — Urbański Rud., z Dobrosina.
Hotel Langa: Br. Horoch Eust., z Piskorowic. — Czuntu Em., Salomon Teodor, i Simonowicz Andr., z Mołdawy. — Lipp Karol, c. k. kap., z Kołomyi.
Hotel podolski: Ka. Radziwiłł Wilhelm, z Nikłowic.
Hotel krakowski: Stobiecki Leon, z Berteszowa.
Hotel Kuhna: Ulenicki Ksaw., z Jaremkowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. czerwca.

PP.: Hr. Dzieduszycki Wład., do Jezupola. — Augustynowicz Sew., do Szeptyc. — Czermiński Stan., do Dolhego. — Cielecki Alfred, do Porchowa. — Mierzyński Raf., do Baryłowa. — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Rosnowski Felix, do Przeworska. — Szeliski Henr., do Kozowy. — Siemiginowski Bron., do Siekierzyniec. — Terlecki Al., do Hoszowa. — Lubicz Sławiński Ant., c. k. podporucznik, do Kołomyi. — Orłowski Okt., do Połowic.

THEATR.

Dziś (przed. niem.) „Fritz und Lieschen“, nowa operetka komiczna w 1 akcie, po raz pierwszy; „Die verfolgte Unschuld“, krotkowiła ze śpiewami w 1 akcie; „Flotte Burschen“, nowa operetka komiczna w 1 akcie; Panna Joanna Barth z Wiednia jako gość.

W piątek (przed. polskie) „Gwałtu co się dzieje“, komedia w 3 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. czerwca 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.55	+ 14.5	73.8	połn.-zach. sl.	pogoda
2. god. po poł.	326.25	+ 20.7	68.7	"	pochmurno
10. god. wiecz.	326.37	+ 16.2	65.1	"	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 25. czerwca.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	06	6	16
Dukat cesarski " "	6	12	6	22
Półimperyal zł. rosyjski " "	10	53	10	77
Rubel srebrny rosyjski " "	1	98	2	04
" papierowy rosyjski " "	1	46	1	49
Talar pruski " "	1	90	1	94
Polski kurant i pięciolotówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	66	57	67	43
" " " m. k. za 100 zł.	69	72	70	56
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	60	25	61	42
5% Pożyczka narodowa	61	58	62	83
Akcyje gal. kol. żel. z. Karola Ludwika	171	66	175	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	—
5% pożyczka narodowa	62	75
Losy z 1860 roku	75	65
Akcyje banku wiedeńskiego	599	—
" " kredytowego	138	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	25
Srebro	128	—
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	17

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. czerwca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

W austr. wal. po 5% . . . 52.75 53 —

" " bez kuponów

zwrotny po 5% . . . 99.50 99.75

Z pożyczki narod. z proc.

od stycznia do lipca po 5% 61.75 61.90

od kwiet. do paźdz. po 5% 61.40 61.60

Pożyczka w srebrze z 1864

roku zwrotna w 35 latach 68.50 69.50

Z r. 1851 ser. B. po 5% — —

Metaliki po 5% . . . 56.60 56.80

Metaliki z proc. od maja do

listopada po 5% . . . 57. — 57.50

dtto. po 4 1/2% . . . 49.50 50. —

dtto. " 4% . . . 44. — 44.50

dtto. " 3% . . . 33. — 33.50

dtto. " 2 1/2% . . . 28. — 31. —

dtto. " 1% . . . 11. — 11.20

Przez. do wyl. z r. 1839

całe losy . . . 129.50 130.50

Przez. do wyl. z r. 1839

pięta część losów . . . 125. — 127. —

Przez. do wyl. z r. 1854

Przez. do wyl. z r. 1860

po 100 zł. 73.60 73.80

Przez. do wyl. z r. 1860

po 100 zł. 81. — 82. —

Pożyczka z r. 1864 (z pre-

miją) po 100 złr. . . . 61.25 61.75

Renty Como po 42 lir. austr. 14. — 15. —

po 5% . . . 50. —

Wylos. obl. dawn. " 4 1/2% 49. — 49.50

dlugu państ. " 4% 43.50 44. —

" 3 1/2% 38. — 38.50

Przez. do los. obl. " 3% — —

dawn. dlugu państ. " 2 1/2% — — 47.50

z proc. w kraju " 2 1/4% — — 42.50

" 2% — — 38. —

dtto. z procent. " 1 3/4% — — 32.50

za granicą " 5% — —

" 4 1/2% — —

" 4% — —

B. Krajów koronnych.

Nizszej Austrii . . . 80. — 82. —

Wyz. Austrii . . . 79. — 79. —

Saeburg . . . 76. — 79. —

Czech . . . 81. — 81. —

Morawii . . . 74. — 75. —

Szlaska . . . 87. — 88. —

Syryi . . . 82. — 85. —

Tyrolu . . . 95. — 98. —

pien. towar.

Kar., Krainy i Wyb. 82. — 86. —

Węgier . . . 63. — 63.50

Ban. Tem. . . 61. — 61.50

Kroacyi i Sławonii 67.75 68.25

Galicyi . . . 59. — 59.75

Siedmiogrodu . . 59.50 61. —

Bukowiny . . . 60. — 61. —

Z klauzula wylos. w r. 1867 60.50 61.50

Banat Temerz. . . 60. — 60.50

Lomb. wen. pożycz. z r. 1850 — —

Dług Tyrolu { po 5% — —

" 4% — —

" 3 1/2% — —

Dług Saleburgu { " 3% — —

" 2 1/2% — —

Dług Krainy { " 2% — —

" 1 3/4% — —

Gal. d. zw. z r. 1866 " 7% — —

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł. . . 23.50

" 2 1/2% " 100 " . . . 19. —

" 2 1/4% " 100 " . . . 18.50

" 2% " 100 " . . . 16. —

" 1 3/4% " 100 " . . . 14.50

3. Akcyje. (Za sztukę.)

Banku narodowego . . . 683. — 685. —

Inst. kred. dla handlu po

200 zł. w. a. . . . 133.30 133.50

Niz.-austr. tow. eskomt.

po 500 zł. 528. — 533. —

Banku anglo-austryackiego

na 200 złr. (20 ft. ster.)

z wpłata 30% . . . 61. — 62. —

Półn. kol. po 1000 zł. m. k. 1485. — 1495. —

Tow. kolei żel. państwa po

200 zł. m. k. czyli 500 fr. 155.20 155.40

Połud. kolei państ. lomb.

wen. i central.-włoskiej

kolei żel. po 200 zł. w. a.

czyli 500 fr. z wpłata

180 zł. 145. — 146. —

Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.

mon. konw. 107. — 107.50

Kol. Kar. Lud. po 200 zł.

mon. konw. 173. — 173.50

Lwowsko-czerniow. kolej

po 200 zł. w. a. w srebrze

(20 f. s.) 145. — 147. —

Uprzyw. czeska kolej za-

chodnia po 200 zł. w. a. 123.50 124.50

Połud.-półn.-niem. kolei

kom. po 200 zł. m. k. . . 86. — 87. —

Kolei Cisy po 200 zł. m. k.

po 140 zł. (70%) wpłaty 147. — 147. —

Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.

po 200 zł. m. k. — —

pien. towar.

dtto II. emis. po 200 zł. m. k. — —

Kolej Buserhradzka po

500 zł. m. k. 640. —

Kolej Aussig.-Ciepl. po

200 zł. m. k. 240. —

Kol. Bern. Ross. z pierw-

szeństwem po 200 zł.

mon. konw. — —

Kol. Grae.-Kofl. i Towar.

górn. po 200 zł. w. a. . . 95. — 100. —

Austr. towarz. żegl. par.

po 500 zł. m. k. 424. — 425. —

Lloyda w Tryeście po

500 zł. m. k. 120. — 130. —

Tow. młyn. par. w Wied.

po 500 zł. w. a. 350. — 370. —

Powsz. austr. Tow. gaz.

po 200 zł. w. a. 225. — 235. —

Mostu łanę. w Peszcie po

500 zł. m. k. 310. —

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku { Glet. z r. 1857 po 5% — —

narod. { 10let. „ 1857 po 5% 105. —

w m. k. { przeznacz. do

los. po 5% 86.50 87. —

Banku { na 12 m. 5% . . . — —

narod. { przezn. do loso-

w. a. { wania po 5% . . . 82.50 83. —

Gal. Tow. kred. w w. a.

po 4% 67. —

Węgier. Towar. ziemskie

po 5% 72. — 73. —

5. Obligacje z prawem

pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za

100 zł. m. k. 89. — 90. —

detto detto w srebr. upr.

za 100 zł. w. a. 78. — 80. —

Emis. z r. 1862 za 100 zł.

wal. austr. 71. — 71.50

Tow. austr. kol. państwa

po 500 fr. 113. — 115. —

Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.

Kol. półn. po 100 zł. m. k. 91. — 93. —

Kol. półn. po 100 zł. w. a.

Kol. Głogn. po 100 zł. m. k.

Uprzyw. czeska kol. zach.

po 300 zł. w. a. (w sre-

brze) za 100 zł. 86. — 88. —

Połud. półn. kolej kom. po

5% za 100 zł. 70. —

Kolej gal. Karola Ludwika

po 300 zł. w. a. (w srebrze)

po 5% za 100 zł. 85. — 86. —

pien. towar.

Tow. żeg. par. na Dunaju

za 100 zł. m. k. 86. — 88. —

Lloyda za 100 zł. 87. —

6. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po

100 zł. w. a. 103. — 103.50

Tow. żeg. par. na Dunaju

po 100 zł. m. k. 78. — 79. —